

NPB-LEGAL

ACTUALITEITEN RECHTSPRAAK PENSIOEN

18 juni 2019

MR. WIM P.M. THIJSEN

*Advocaat bij Pensioenadvocaten.nl en verbonden aan het VU Expertisecentrum
Pensioenrecht*

Hageveld 22
2102 LN Heemstede

tel: +31 (0)85 – 303 62 16

www.pensioenadvocaten.nl
wt@pensioenadvocaten.nl

DEZE PRESENTATIE EN HET STUDIEMATERIAAL
TREFT U AAN OP

WWW.THIJSSEN-PENSIOEN-INFORMATIE.NL

ONDER “LEZINGEN”

Hageveld 22
2102 LN Heemstede

tel: +31 (0)85 – 303 62 16

www.pensioenadvocaten.nl
wt@pensioenadvocaten.nl

Actuele rechtspraak over de periode maart 2019 (de maand waarin de vorige actualiteitencursus werd gegeven) tot vandaag:

- Arbeidsrecht 10
- Uitvoeringsovereenkomst 1
- Streefregelingen/beleggingsverzekeringen 1
- Premie
- Medezeggenschap
- Fouterstel
- Bedrijfstakpensioenfondsen 2
- Rechtenkorting pensioenfonds
- Insolventie 3 (vorige periode) + 7 (huidige periode)
- Partnerpensioen 1
- Fiscaal 1 (vorige periode) + 2 (huidige periode)
- Advies 5
- Waardeoverdracht 1
- Wet op de medische keuringen/uitsluitingen/carenztijden 1
- Procesrecht 6

Pensioenadvocaten.nl

ARBEIDSRECHT

**Rechtbank Noord-Holland 8 maart 2019,
ECLI:NL:RBNHO:2019:1808**

- Overweging 5.1 (**vertrouwensbeginsel** in het bestuursrecht): De rechtbank overweegt dat op grond van vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel vereist dat door of van de kant van het tot beslissen bevoegd orgaan uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezeggingen zijn gedaan, die bij de betrokkene gerechtvaardigde verwachtingen hebben gewekt (zie zijn uitspraak van 9 augustus 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2470).

- Overweging 5.2 (**pensioenontslag**): Hiervan is in dit geval geen sprake. In het e-mailbericht van 12 oktober 2017 van [naam 1] staan de met eiser gemaakte afspraken waaronder die dat eiser in juni/juli 2018 het initiatief zal nemen om een afspraak te maken over de pensioendatum (1-11-2018) en dat de uitgangssituatie is dat eiser per 1 november 2018 met pensioen gaat. Uit dit e-mailbericht blijkt dat er gesproken is over de naderende pensioendatum. Mogelijk heeft eiser in dit gesprek aangegeven dat hij graag langer wil doorwerken maar uit het e-mailbericht blijkt in geen enkel opzicht dat [naam 1] uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezeggingen heeft gedaan waarop eiser zich nu met vrucht kan beroepen. Ook geven de overige stukken geen blijk van dergelijke toezeggingen door het oude dan wel huidige bestuur. Dat eiser daags na zijn verjaardag op 30 oktober 2018 niet meer kon inloggen op zijn werk en dus ook zijn e-mailberichten niet meer kon verifiëren, maakt een en ander niet anders nu eiser ter zitting desgevraagd heeft bevestigd dat hij geen toezegging zwart op wit heeft gekregen. Dat verweerder vooringenomen was waardoor de afwijzing van het verzoek onzorgvuldig is genomen, is evenmin gebleken.

Rechtbank Rotterdam 9 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:48

- Rubriek: WWZ/Transitievergoeding/Pensioenpremie in het kader van vergoeding voor niet opgenomen vakantiedagen
- Samenvatting: (overweging 4.22): Dat geldt naar het oordeel van de kantonrechter echter niet voor het door haar verzochte bedrag aan werkgeversdeel pensioenpremie. Daartoe wordt overwogen dat [verzoekster] gedurende het bestaan van de arbeidsovereenkomst nooit aanspraak heeft kunnen maken op uitbetaling van het werkgeversdeel pensioenpremie. Gesteld noch gebleken is voorts dat het werkgeversdeel pensioenpremie in intrinsiek verband staat met het verrichten van de overeengekomen werkzaamheden door [verzoekster]. Die premie staat meer in verband met het bestaan van de arbeidsovereenkomst als zodanig en daarom dient deze naar het oordeel van de kantonrechter niet te worden meegenomen bij de berekening van de vergoeding voor niet genoten vakantiedagen bij het einde van het dienstverband. Een andersluidend oordeel zou bovendien in strijd zijn met het doel en de strekking van artikel 7 van ‘Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 november 2013 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd’, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie, te weten dat werknemers geen financiële belemmeringen mogen ondervinden om de door die richtlijn toegekende vakantie daadwerkelijk te kunnen genieten. Indien een niet genoten vakantiedag bij het einde van de arbeidsovereenkomst tegen een hogere waarde kan worden verzilverd dan het loon dat door de werkgever tijdens de vakantie moet worden doorbetaald, zou dat immers een perverse prikkel voor de werknemer kunnen zijn om juist geen vakantie op te nemen.

- Een andersluidend oordeel zou bovendien in strijd zijn met het doel en de strekking van artikel 7 van ‘Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd’, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie, te weten dat werknemers geen financiële belemmeringen mogen ondervinden om de door die richtlijn toegekende vakantie daadwerkelijk te kunnen genieten. Indien een niet genoten vakantiedag bij het einde van de arbeidsovereenkomst tegen een hogere waarde kan worden verzilverd dan het loon dat door de werkgever tijdens de vakantie moet worden doorbetaald, zou dat immers een perverse prikkel voor de werknemer kunnen zijn om juist geen vakantie op te nemen.

HR 29 maart 2019, ECLI:NL:HR:2019:449

- Rubriek: WWZ/Premievrijstelling en arbeidsongeschiktheidspensioen aan transitievergoeding gelijkwaardige voorziening
- **Samenvatting:**
- Overweging 4.1.2 (**overgangsrecht**): Anders dan het hof heeft geoordeeld, sluit de omstandigheid dat een voorziening al voor 1 juli 2015 in een op dat moment tussen partijen geldende cao was opgenomen en na 1 juli 2015 (in een nieuwe cao) is gehandhaafd, niet zonder meer uit dat die voorziening na 1 juli 2015 wordt aangemerkt als een aan de wettelijke transitievergoeding gelijkwaardige voorziening in de zin van art. 7:673b BW. Of de desbetreffende voorziening kan worden aangemerkt als een gelijkwaardige voorziening in voornoemde zin, hangt af van de omstandigheden van het geval. De klacht slaagt.

Overweging ten overvloede:

- Overweging 4.3.2 (**transitievergoeding na eindigen loondoorbetalingsverplichting bij ziekte**): Op grond van art. 7:673 lid 1, aanhef en onder a, BW is de werkgever aan de werknemer een transitievergoeding verschuldigd indien de arbeidsovereenkomst ten minste 24 maanden heeft geduurd en, kort gezegd, de werkgever het initiatief heeft genomen tot het beëindigen of niet voortzetten van de arbeidsovereenkomst. De regeling van de transitievergoeding geldt ook wanneer het een werknemer betreft van wie de arbeidsovereenkomst wordt opgezegd vanwege twee jaren van ziekte (Kamerstukken I 2013/14, 33818, C, p. 96).

- Overweging 4.3.3 (**ratio transitievergoeding**): De transitievergoeding is enerzijds bedoeld als compensatie voor de gevolgen van het ontslag en anderzijds om de werknemer met behulp van de hiermee gemoeide financiële middelen in staat te stellen de transitie naar een andere baan te vergemakkelijken (Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 3, p. 38). Met de regeling van de transitievergoeding heeft de wetgever gekozen voor een abstract en gestandaardiseerd stelsel, waarin de voorwaarden voor het recht op een transitievergoeding en de regels voor de berekening van de hoogte daarvan, nauwkeurig in de wet zijn omschreven en geen rekening wordt gehouden met andere dan de in art. 7:673-673d BW vermelde omstandigheden (HR 20 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:651, rov. 3.3.8).

- Overweging 4.3.4 (**gelijkwaardige voorziening**): Op grond van art. 7:673b BW is art. 7:673 BW niet van toepassing indien in een cao een gelijkwaardige voorziening is opgenomen. Volgens de memorie van toelichting moet onder een ‘gelijkwaardige voorziening’ worden verstaan: “een voorziening in geld of in natura (of een combinatie daarvan) welke het equivalent vormt van hetgeen waarop een werknemer aanspraak kan maken op grond van de wettelijke regeling inzake de transitievergoeding”(o.a. Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 3, p. 42 en 114). De ‘voorziening’ waarnaar moet worden gekeken, betreft het geheel aan afspraken tussen de cao-partijen, waarbij de regering ervan is uitgegaan dat deze afspraken op geld worden gewaardeerd (Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. C, p. 24). Het antwoord op de vraag of een in een cao opgenomen voorziening gelijkwaardig is in de zin van art. 7:673b lid 1 BW, is uiteindelijk aan de rechter overgelaten (Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 7, p. 85). Uit dit laatste kan worden afgeleid dat bij de beantwoording van die vraag weliswaar betekenis kan toekomen aan de omstandigheid dat cao-partijen een voorziening als gelijkwaardig hebben aangemerkt, maar slechts als één van de gezichtspunten.

- Overweging 4.3.5 (**rechterlijke toetsing gelijkwaardigheid**): Of sprake is van een gelijkwaardige voorziening is voor het overige vooral een kwestie van feitelijke waardering aan de hand van de omstandigheden van het geval. De rechter heeft daarbij een grote mate van vrijheid en zijn oordeel kan in cassatie slechts in beperkte mate op juistheid worden onderzocht. Wel kan in dit verband betekenis toekomen aan de volgende gezichtspunten.
-

- Overweging 4.3.6 (**kapitalisatie toekomstige onzekere uitkeringen**): Bij de beoordeling of een in een cao opgenomen voorziening gelijkwaardig is aan de wettelijke transitievergoeding, is uitgangspunt dat een vergelijking wordt gemaakt tussen de op het tijdstip van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst gekapitaliseerde potentiële waarde van de voorziening waarop de desbetreffende werknemer volgens de cao wegens die beëindiging recht heeft, en de transitievergoeding waarop die werknemer volgens de wettelijke regeling recht zou hebben. Dit maakt het mogelijk om ook voorzieningen die in fasen worden gerealiseerd en waarvan het eindtijdstip onzeker is (zoals periodieke betalingen die zijn gekoppeld aan een concrete periode van werkloosheid of arbeidsongeschiktheid) direct te onderzoeken op gelijkwaardigheid aan de wettelijke transitievergoeding, hetgeen gewenst is in verband met de vervaltermijn van art. 7:686a lid 4, aanhef en onder b, BW. Ook overigens verzet de rechtszekerheid zich ertegen dat pas geruime tijd na het einde van het dienstverband – wanneer een voorziening blijkt te zijn ‘uitgewerkt’ – kan worden bepaald of die voorziening gelijkwaardig was aan de transitievergoeding.

- Overweging 4.3.7 (**abstracte benadering**): Het bovenstaande strookt met het hiervoor in 4.3.3 bedoelde abstracte en gestandaardiseerde stelsel van de wettelijke transitievergoeding. De aard van dat stelsel komt onder meer hierin tot uiting dat voor de aanspraak op de wettelijke transitievergoeding (i) niet van belang is of de werknemer na het eindigen van de arbeidsovereenkomst werkloos is dan wel aansluitend een andere (even goed of beter betaalde) baan heeft gevonden (vgl. Kamerstukken II 2013/14, 33818, nr. 7, p. 70) en (ii) niet ter zake doet of de werknemer die kort voor zijn pensioen wordt ontslagen een transitievergoeding ontvangt die hoger is dan het loon waarop hij tot de datum van zijn pensioen recht zou hebben gehad (HR 5 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1845, rov. 3.4.3-3.4.4). Hiermee verdraagt zich niet dat de ‘gelijkwaardigheid’ van een in een cao opgenomen voorziening wordt bepaald aan de hand van de uiteindelijke feitelijke uitwerking van die voorziening in het concrete geval, die, zoals hiervoor is opgemerkt, vaak pas achteraf kan worden vastgesteld.

- Overweging 4.3.8 (**individuele toetsing**): Wel kan de omvang van de wettelijke transitievergoeding per werknemer verschillen (omdat deze afhankelijk is van het salaris en arbeidsverleden van de werknemer) en kan ook de waarde van een in een cao neergelegde gestandaardiseerde voorziening per werknemer verschillen, zij het mogelijk op een andere wijze dan bij de wettelijke transitievergoeding (bijvoorbeeld indien de voorziening afhankelijk is gemaakt van de leeftijd van de werknemer). Dit kan ertoe leiden dat een in een cao opgenomen voorziening voor de ene werknemer gelijkwaardig wordt geacht aan de wettelijke transitievergoeding, maar voor de andere werknemer tekortschiet.

- Overweging 4.3.9 (**doelstelling aanvullende voorziening niet relevant**): Niet is vereist dat de in de cao opgenomen voorziening is gericht op het voorkomen van werkloosheid of het bekorten van de periode van werkloosheid. De daartoe strekkende voorwaarde in het oorspronkelijke wetsvoorstel voor art. 7:673b BW is door de wetgever geschrapt. Daarbij is als toelichting gegeven dat voldoende is dat er een gelijkwaardige voorziening is en dat de doelstelling daarvan geen aanvullende voorwaarde is (Kamerstukken II 2013/14, 33988, nr. 6, p. 47). Dit neemt echter niet weg dat bij de beoordeling van de ‘gelijkwaardigheid’ van een cao-voorziening wel kan meewegen – niet als voorwaarde, maar als factor – in hoeverre die voorziening kan beantwoorden aan de hiervoor in 4.3.3 genoemde functies van de transitievergoeding die de wetgever bij haar introductie op het oog heeft gehad.

**Rechtbank Amsterdam 1 april 2019,
ECLI:NL:RBAMS:2019:2395**

- Rubriek: AOW-gat
  - Samenvatting: VU niet verplicht een ingegane bovenwettelijke uitkering (WW-suppletie) te verlengen tot de AOW-datum in verband met uitstel van de AOW-datum van betrokkenen na ontslag; een rechtsgrond voor de gestelde vordering ontbreekt.
-

Gerechtshof Den Haag 2 april 2019, ECLI:NL:GHDHA:2019:680

- Rubriek: pensioenovereenkomst/CAO-recht
- Samenvatting: afwijking (ten gunste van de werknemers) van een standaard-CAO met uitputtend karakter is nietig tenzij de CAO zelf afwijkingsmogelijkheden kent; uitleg van de CAO met de daarin opgenomen pensioencompensatieregeling leidde tot het oordeel dat geen sprake was van een minimum-CAO maar een standaard-CAO zodat de ten gunste van de werknemers afwijkende pensioencompensatieregeling nietig was jegens de werknemers die lid waren van de procederende vakbond; gebonden werknemers blijven aan CAO gebonden ook nadat partijen bij de CAO dat niet meer zijn in verband met de aanmelding van de CAO bij Directie Uitvoeringstaken Arbeidsvoorwaardenwetgeving (UAW) van het ministerie SZW (art. 4 leden 2 en 3 Wet op de Loonvorming); ten overvloede terughoudende toetsing van de nietige, van de CAO afwijkende, pensioencompensatieregeling aan art. 6:648, lid 2 BW.

**Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 april 2019,
ECLI:NL:GHARL:2019:3122**

- Rubriek: arbeidsongeschiktheid/premievrijstelling
- Samenvatting: geen recht op premievrije voortzetting van de pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid in geval van beëindiging van de deelneming in de ziekteperiode gezien het bepaalde in het pensioenreglement van het pensioenfonds dat het recht op premievrijstelling uitsluitend ontstaat indien betrokkene op de datum van ingang van de WAO-uitkering nog deelnemer is; objectieve uitleg van pensioenreglement van een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds; beroep op contra-proferentem regel op basis van Hoge Raad van 18 oktober 2002, PJ 2003/7 afgewezen.

**Gerechtshof Den Haag 9 april 2019,
ECLI:NL:GHDHA:2019:701**

- Rubriek: pensioenovereenkomst/dwaling
  - Samenvatting: beroep op dwaling in verband met het aangaan van een vaststellingsovereenkomst ter zake waardeoverdracht en arbeidsongeschiktheidspensioen afgewezen; weliswaar werd aangenomen dat de werknemer de vaststellingsovereenkomst niet zou hebben gesloten indien hij van de juiste feiten op de hoogte zou zijn geweest, maar er was geen sprake van het verstrekken van onjuiste of onvoldoende inlichtingen door de werkgever.
-

HR 19 april 2019, ECLI:NL:HR:2019:647

Rubriek:

- afvloeiingsregeling/sociaal plan
- gelijke behandeling/leeftijdsonderscheid
- Samenvatting (overweging 4.2.4): In afwijking van hetgeen het hof in rov. 5.7 en 5.9 ten aanzien van het doel van de maximeringsregeling heeft overwogen (zie hiervoor in 4.2.2), heeft het hof bij de beoordeling in rov. 5.11 van de noodzakelijkheid van het in de maximeringsregeling gemaakte leeftijdsonderscheid, het collectieve karakter van die regeling als doel geduid en niet het hiervoor in 4.2.2 vermelde, door het hof legitiem geachte doel van sociaal beleid. Aldus heeft het hof ten onrechte het gekozen middel om het doel te verwezenlijken, een collectieve regeling, als doel gehanteerd aan de hand waarvan het heeft onderzocht of het middel noodzakelijk is om het doel te bereiken.

- Kennelijk als gevolg hiervan heeft het hof miskend dat het in rov. 5.8 en 5.10 weergegeven betoog van [de werknemers], indien juist, ertoe kan leiden dat de maximeringsregeling verder gaat dan noodzakelijk is om het hiervoor in 4.2.2 genoemde doel te bereiken, en in zoverre niet objectief gerechtvaardigd is. Uitgangspunt van de maximeringsregeling is immers dat alle werknemers geboren in 1950-1952, in de hypothetische situatie waarin het dienstverband zou hebben voortgeduurd, op 62-jarige leeftijd met pensioen zouden zijn gegaan. In dat verband is relevant het betoog van [de werknemers] dat zij (behorend tot de groep geboren in 1950-1952), indien de arbeidsovereenkomst zou hebben voortgeduurd, tot hun 65e zouden hebben doorgewerkt, omdat pensionering op 62-jarige leeftijd tot gevolg zou hebben gehad dat het inkomen aanzienlijk zou zijn gedaald en wel tot 40-60% van het laatstgenoemde salaris. Zij hebben gesteld dat zij, doordat de maximeringsregeling ervan uitgaat dat zij niettemin op die leeftijd met pensioen zouden zijn gegaan, als gevolg van die regeling aanzienlijk slechter af zijn dan hun collega's die na 1952 zijn geboren, voor wie in de maximeringsregeling wordt uitgegaan van salarisderiving tot de voor hen geldende pensioenleeftijd van 65 jaar. Het hof kon dit betoog niet passeren op de enkele grond dat bij collectieve regelingen zoals een sociaal plan in het algemeen niet kan worden geëist dat elk geval afzonderlijk wordt onderzocht om te bepalen wat het best aan de specifieke behoefte van elke werknemer beantwoordt.

**Gerechtshof Amsterdam 30 april 2019,
ECLI:NL:GHAMS:2019:1512**

- Rubriek: gelijke behandeling/leeftijdsonderscheid
  - Samenvatting: De overgangsregeling, op grond waarvan de pensioenleeftijd van piloten van KLM stapsgewijs wordt verhoogd van 56 jaar naar 58 jaar, levert geen verboden leeftijdsonderscheid op.
-

Rechtbank Midden-Nederland 22 mei 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:2294

Rubriek: IPR

- Vanuit buitenland in NL in de vleesindustrie tewerkgestelde werknemers
- Rechtskeuze voor buitenlands recht
- Buitenlandse pensioenregeling van toepassing
- A1 verklaring afgegeven
- Nederland gewoonlijk werkland
- Verplichtstelling van bijzonder dwingend recht
- Geen nauwste band met “eigen” land
- Uitzondering voor bedrijfspensioenregelingen uit de detacheringsrichtlijn niet van toepassing omdat verplichtgesteld Nederlands pensioen van openbare orde is (behoort tot sociale zekerheid)

P.S.: deze uitspraak is niet opgenomen in het studiemateriaal

Uitvoeringsovereenkomst

Rechtbank Rotterdam 3 mei 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:3875

Rubriek: uitvoeringsovereenkomst

- Geen aanvullende verplichtingen voor werkgever na opzeggen uitvoeringsovereenkomst met pensioenfonds in lijn van HR in Alcatel-Lucent
- Kostendekkende premie was voldaan zodat het pensioenfonds de pensioenverplichtingen zou moeten kunnen nakomen
- Herstelsituatie niet relevant omdat de opzegging niet de herstelsituatie had veroorzaakt
- De opzegging had de positie van het pensioenfonds niet verslechterd
- Geen “onaanvaardbaarheid”; geen OD

P.S.: deze uitspraak is niet opgenomen in het studiemateriaal

Streefregelingen/Beleggingsverzekeringen

Rechtbank Rotterdam 27 maart 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:2350

Rubriek:

- Beleggingsverzekering
- Informatieplicht verzekeraar

Samenvatting:

- Overweging 4.27 (periode tot en met 1996)
- Overweging 4.31 (de periode vanaf 1998; invoering RIAV)
- Overweging 4.32 (situatie vanaf 2008 als gevolg van invoering Bgfo)
- Overweging 4.94 (na een uitgebreide analyse of NN aan zijn informatieverplichtingen had voldaan, uitgaande van een gemiddelde verzekeringnemer en correcte advisering door de tussenpersoon van de relevante aspecten van de litigieuze beleggingsverzekeringen)

Pensioenadvocaten.nl

PREMIE

MEDEZEGGENSCHAP

Pensioenadvocaten.nl

FOUTHERSTEL

BEDRIJFSTAKPENSIOENFONDSEN

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 30 april 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1614

Rubriek:

- bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting
- verjaring

Samenvatting:

- **Aansluiting:** “dubbele tijdelijkheids criterium” als voorwaarde voor deelneming aan PFZW voor arts-assistenten in opleiding richt zich niet op de functie van het individu binnen de instelling (is de functie van arts-assistent in opleiding tijdelijk of worden arts-assistenten na hun opleiding vervangen?), maar op de individuele arbeidsvoorwaarden van het individu; objectieve uitleg; aannemelijke uitleg leidt tot de conclusie dat moet worden getoetst of de arbeidsovereenkomst van het individu een tijdelijk karakter had; overweging (in het licht van de aannemelijkheid van het rechtsgevolg?) dat een arts-assistent in opleiding op basis van een tijdelijk contract niet deelnam in PFZW vanwege het financiële toekomstperspectief van de arts-assistent in opleiding destijds.

- **Verjaring:** vordering tot premieafdracht verjaard omdat deze binnen vijf jaar na het niet-afdragen van de premie had kunnen worden ingesteld.
  - **Annotatie:** het Hof volgde de leer dat de verjaringstermijn van de vordering tot premieafdracht niet aanvangt vanaf pensioeningang maar vanaf de gevorderde pensioenopbouw; art. 59 Pensioenwet geldt niet voor de vordering tot premieafdracht.
-

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 14 mei 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:413

- Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting/exhibitieplicht
- Samenvatting: Werkgever bestrijdt besluit tot verplichte aansluiting bij bedrijfstakpensioenfonds aan en betwist in dat verband het overgrote deel van de door het pensioenfonds aan dat besluit ten grondslag gelegde feitelijkeheden. Het pensioenfonds tracht meer stukken en meer informatie van werkgever te verkrijgen, welke stukken en informatie zich enkel onder werkgever bevinden. Het pensioenfonds heeft naar het oordeel van het hof een rechtmatig belang bij de door haar van werkgever verlangde informatie en de beperkte opvatting van werkgever over de plicht om mee te werken aan het inbrengen van stukken wordt, gezien o.m. het bepaalde in de artikelen 20 en 22 Rv, verworpen. Van werkgever wordt dan ook verlangd dat zij haar verweer substantieert, allereerst door het overleggen van stukken en – zo nodig – nadien door het ontsluiten van verdere stukken en gegevens uit haar administratie.

RECHTENKORTING PENSIOENFONDS

INSOLVENTIE

Rechtbank Limburg 17 juli 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:6925

- Rubriek: insolventie/beslagvrije voet
- Samenvatting: Spaanse belasting te betalen op grond van door de Spaanse belastingdienst gelegd beslag wordt niet in aanmerking genomen voor de berekening van de beslagvrije voet uit hoofde van ABP-pensioen. Deze belasting komt voor zijn rekening en risico en kan niet aan beslagleggers worden tegengeworpen.
- **Annotatie:** de beslagene woonde in Spanje. Aan de uitspraak ligt kennelijk de belangenafweging ten grondslag dat Nederlandse crediteuren bij voorrang verhaal zouden moeten hebben op ABP-pensioen ten opzichte van de Spaanse fiscus.

**Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 18 oktober 2018,
ECLI:NL:GHARL:2018:9149, PJ 2018/192**

- Rubriek: insolventie/beslagvrije voet
- Samenvatting: op grond van art. 475^e Rv. geldt geen beslagvrije voet voor vorderingen (in casu op uitbetaling van pensioen) van in het buitenland wonende debiteuren, tenzij de debiteur aantoont dat hij buiten deze vorderingen onvoldoende middelen van bestaan heeft; bij gebreke van het geven van openheid van zaken over eventuele andere inkomensbronnen dan het pensioen was dit niet aangetoond en werd geen beslagvrije voet vastgesteld (het betrof achterstallige alimentatie, de debiteur voorzag het pensioenfonds niet van bewijs van in leven zijn zodat zijn pensioen was stopgezet).

CRvB 2 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2019:104

- Rubriek: insolventie/beslag op AOW/geen toetsing door derde-beslagene
- Samenvatting: De rechtbank wordt gevolgd in haar oordeel dat volgens vaste rechtspraak van de Raad (bijvoorbeeld de uitspraak van 30 augustus 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2687) een beslagdebiteur bezwaren betreffende een gelegd beslag dient voor te leggen aan de burgerlijke rechter en de derde-beslagene gehouden is volledige medewerking aan het beslag te geven zonder de geldigheid en de omvang daarvan te beoordelen. Anders dan verzoeker heeft gesteld, betekent gehouden in dit verband dat de Svb verplicht is medewerking aan het beslag te verlenen. Het betoog van verzoeker dat de Svb op grond van artikel 477a, tweede lid van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet verplicht is tot medewerking slaagt niet. Deze bepaling ziet op de bevoegdheid van de executant de verklaring van de Svb te betwisten. De bestuursrechter dient bij de beoordeling van een betalingsbeslissing ter uitvoering van een gelegd beslag de geldigheid daarvan als een gegeven te beschouwen. De toetsing kan niet verder strekken dan de beantwoording van de vraag of het bestuursorgaan bij het nemen van zijn betalingsbeslissing binnen het kader van het beslag is gebleven.

Gerechtshof Amsterdam 5 maart 2019, ECLI:NL:GHAMS:2019:771

- Rubriek:
  - insolventie/beslagvrije voet
  - procesrecht/gezag van gewijsde
- Samenvatting: Appellant die inmiddels in Nederland woont is, anders dan de kantonrechter had overwogen, ontvankelijk in zijn verzoek op grond van het bepaalde in artikel 475e Rv een beslagvrije voet vast te stellen. Het verzoek is niet toewijsbaar omdat het in strijd met de eisen van goede procesorde is om op basis van dezelfde stellingen en stukken een (in 2017) reeds afgewezen verzoek opnieuw aan de rechter voor te leggen.

**Gerechtshof Den Haag 22 januari 2019,
ECLI:NL:GHDHA:2019:306**

- Rubriek:
    - insolventie
    - pensioen en scheiding/pensioenverrekening
  - Samenvatting: uitgestelde pensioenverrekening betreft niet de helft van het ouderdomspensioen maar dient te worden vastgesteld conform het Boon/Van Loon-arrest; insolventie ten aanzien van de mogelijkheid aan de vordering tot betaling van achterstallige betalingen uit hoofde van pensioenverrekening te voldoen doet niet af aan het bestaan van die vordering.
-

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 12 februari 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:498

- Rubriek: insolventie/positie levensloopregeling in faillissement
  - Samenvatting: de regeling van art. 22a Fw. inhoudend dat een levensverzekering met contractueel afkoopverbod niet tot de boedel in faillissement behoort wanneer de verzekering pensioenbestemming heeft geldt niet voor een levensloopregeling omdat die niet als levensverzekering kwalificeert.
-

**Rechtbank Nood-Holland 29 januari 2019,
ECLI:NL:RBNHO:2019:1056**

- Rubriek: insolventie/schuldsanering/belastingenschuld door opnamen uit stamrecht-BV
- Samenvatting: verzoeker in de vijf jaar voorafgaand aan zijn verzoek tot toelating tot de schuldsanering niet te goeder trouw geweest in de zin van art. 288, lid 1, aanhef en onder b Fw. in de situatie waarin bedragen zijn opgenomen uit een stamrecht-BV waarin een ontslagvergoeding was gestort bestemd voor periodieke uitkeringen zoals pensioen, met als gevolg dat een belastingaanslag werd opgelegd die niet kon worden betaald; reden voor de opname was het voorkomen van sluiting van de winkel van verzoeker.

**Gerechtshof Amsterdam 5 maart 2019,
ECLI:NL:GHAMS:2019:771**

Rubriek:

- insolventie/beslagvrije voet
- procesrecht/gezag van gewijsde

Samenvatting: Appellant die inmiddels in Nederland woont is, anders dan de kantonrechter had overwogen, ontvankelijk in zijn verzoek op grond van het bepaalde in artikel 475e Rv een beslagvrije voet vast te stellen. Het verzoek is niet toewijsbaar omdat het in strijd met de eisen van goede procesorde is om op basis van dezelfde stellingen en stukken een (in 2017) reeds afgewezen verzoek opnieuw aan de rechter voor te leggen.

Rechtbank Den Haag 21 februari 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2195

- Rubriek: insolventie/solvabiliteitsverschil fuserende verzekeraars
- Samenvatting: hogere solvabiliteit van Optas dan van AEGON voor de fusie met AEGON geen grond voor verzet tegen fusie op grond van de reden dat de kans dat bij Optas verzekerd pensioen na de fusie niet zal blijken te kunnen worden uitgekeerd groter zou worden; geen reële twijfel over de mogelijkheid voor AEGON om de pensioenverzekering uit te voeren, mede omdat DNB toezicht houdt op (de solvabiliteit van) AEGON; wetgever beoogde met de implementatie van Richtlijn 2009/109/EG in art. 2:316, lid 2 BW geen verdergaande bescherming aan crediteuren te bieden dan de richtlijn beoogde te bieden.

**Rechtbank Rotterdam 23 mei 2019,
ECLI:NL:RBROT:2019:4366**

Rubriek: insolventie

Afkoop levensverzekering in casu geen onredelijke benadeling saniet in het kader van schuldsanering

P.S.: deze uitspraak is niet opgenomen in het studiemateriaal

---

Pensioenadvocaten.nl

PARTNERPENSIOEN

**Rechtbank Amsterdam 18 februari 2019,
ECLI:NL:RBAMS:2019:1049**

- Rubriek: partnerpensioen
- Samenvatting: geen partnerpensioen bij “sterfbed-geregistreerd-partnerschap” na einde deelneming conform de voorwaarden van de pensioenregeling; aanbod van pensioenfonds om uitruil van ouderdomspensioen in partnerpensioen toe te staan na de pensioendatum indien een verklaring van goede gezondheid zou worden overgelegd “redelijk” (in lijn van de visie van de Ombudsman Pensioenen).

Pensioenadvocaten.nl

FISCAAL

**Rechtbank Noord-Holland 28 februari 2019,
ECLI:NL:RBNHO:2019:1720**

- Rubriek: fiscaal/omzetbelasting
  - Samenvatting: Eiseres is een bedrijfstakpensioenfonds en doet een beroep op de in artikel 11, eerste lid, letter i, ten derde, van de Wet OB opgenomen vrijstelling. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiseres niet voldaan aan alle (vier) criteria zoals die zijn vastgesteld door het HvJ EU zodat zij niet vergelijkbaar is met instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) en derhalve geen beroep op de vrijstelling toekomt. Het beleggingsrisico van de leden van het pensioenfonds is niet van voldoende betekenis om deze gelijk te stellen met het risico dat deelnemers van een icbe dragen.
-

Rechtbank Nood-Nederland 20 december 2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:5343

- Rubriek: fiscaal/fiscale splitsing ouderdomspensioen

Samenvatting: inspecteur niet verplicht (en ook niet bevoegd) om het ABP ouderdomspensioen voor 50% aan de partner van belanghebbende toe te rekenen (kennelijk om een lager belastingtarief te verkrijgen) op grond van het argument dat het pensioen is opgebouwd uit premies die werden onttrokken aan de huwelijksgoederengemeenschap en de uitkeringen daartoe behoren (kennelijk was mede een gedachte dat de uitkeringen zijn bestemd voor het levensonderhoud van beiden), omdat inkomsten voor toepassing van de Wet op de inkomstenbelasting 2001 moeten worden toegerekend aan de persoon die deze heeft verworven en ontvangen; toetsing aan de redelijkheid en billijkheid niet mogelijk omdat de belastingrechter niet bevoegd is om de “innerlijke waarde” van belastingwetgeving te toetsen (art. 11 Wet algemene bepalingen); overweging ten overvloede: het ouderdomspensioen van belanghebbende valt sedert de invoering van de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding niet meer in een huwelijksgoederengemeenschap.

**Rechtbank Zeeland-West-Brabant 12 februari 2019,
ECLI:NL:RBZWB:2019:540**

- Rubriek: fiscaal
  - Samenvatting: belastingheffing over ingegaan partnerpensioen komt volledig aan Nederland toe omdat het pensioen uitsluitend was opgebouwd uit premie betaald tijdens de periode dat de deelnemer in Nederlands werkzaam was en ten laste van de winst werden gebracht. Tijdens de daarop volgende periode van premievrije pensioenopbouw in verband met arbeidsongeschiktheid was de deelnemer weliswaar buitenlands ingezetene, maar werd voor de pensioenopbouw geen premie voldaan.
-

ADVIES

**Rechtbank Amsterdam 5 december 2018,
ECLI:NL:RBAMS:2018:8692**

- Rubriek: advies
  - Samenvatting: misleidende reclame; vordering in kort geding van pensioenadviesbureau strekkend tot rectificatie van uitlatingen van ander pensioenadviesbureau omtrent pensioenproducten van het als eiser optredende bureau toegewezen.
-

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 15 januari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:291

- Rubriek:
  - Advies/advocaat
  - Arbeidsongeschiktheid/premievrijstelling
- Samenvatting: In deze zaak acht het hof de volgende omstandigheden doorslaggevend. [geïntimeerde] is door [appellant] ingeschakeld in verband met een conflict tussen [appellant] en zijn werkgever, met uiteindelijk het verzoek van [appellant] om over te gaan tot een ontbindingsprocedure. Ten tijde van de indiening van het ontbindingsverzoek op 5 september 2003 was [appellant] reeds arbeidsongeschikt. [appellant] is op 18 februari 1999 ziekgemeld ten gevolge van rsi-klachten. Per 18 februari 2000, nadat de wachttijd van een jaar was verstreken, heeft [appellant] een WAO-uitkering ontvangen op basis van een arbeidsongeschiktheidspercentage van 25-35%. Per 18 augustus 2001 (ruim 2 jaar voor indiening van het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst) is het arbeidsongeschiktheidspercentage van [appellant] in het kader van de WAO-uitkering op 35-45% bepaald. Gelet op deze omstandigheden acht het hof de mate van waarschijnlijkheid dat op (korte) termijn sprake zou zijn van een substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage niet dermate hoog dat van [geïntimeerde] mocht worden gevergd dat hij als gevolg daarvan nader onderzoek of navraag zou doen naar de gevolgen daarvan voor de pensioenopbouw van [appellant] en [appellant] daarover had moeten informeren. De inhoud van de hiervoor onder 4.11 geciteerde passage maakt dit niet anders. Daaruit blijkt - zeker in het licht van de eerdere WAO-beslissingen en het ontbreken van een nadere informatie van [appellant] aan [geïntimeerde] over de geconstateerde klachten - onvoldoende dat sprake was van een zodanig te verwachten substantieel en blijvend hoger arbeidsongeschiktheidspercentage dat [geïntimeerde] [appellant] had moeten wijzen op de gevolgen voor de premievrije pensioenopbouw bij wijziging van het arbeidsongeschiktheidspercentage na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Uit het voorgaande vloeit dan ook voort dat de ernst en omvang van het desbetreffende risico ten tijde van de ontbindingsprocedure niet zodanig kenbaar waren dat [geïntimeerde] [appellant] daarover had moeten informeren.

Rechtbank Rotterdam 2 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:70

- Rubriek: advies/pensioenadviseur
  - Samenvatting: pensioenadviseur toerekenbaar tekortgekomen in informatie- en waarschuwingsplicht ter zake waardeoverdracht pensioen volgens uitkeringsovereenkomst naar beleggingsverzekering (C-polis).
-

**Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 29 januari 2019,
ECLI:NL:GHARL:2019:813**

- Rubriek: advies/verzekeraar
  - Samenvatting: op verzekeraar die adviseert bij aangaan verzekering rust geen verdergaande zorgplicht dan de zorgplicht die op een pensioenadviseur zou rusten; geen verdergaande informatieplicht voor de adviserende verzekeraar dan voor een onafhankelijk adviseur ten aanzien van de kostenstructuur van de aangeboden verzekering gezien het feit dat daaromtrent geen informatieplicht bestond.
-

**Gerechtshof 's-Hertogenbosch 2 april 2019,
ECLI:NL:GHSHE:2019:1216**

- Rubriek: advies (beleggingsadviseur)

Samenvatting:

- Criterium voor bepalen schade
  - Criterium voor beoordelen “eigen schuld” van de klant
-

Waardeoverdracht

Rechtbank Den Haag 6 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2026

Rubriek:

- Waardeoverdracht
- Informatieplicht

Samenvatting:

- **Garantiepensioen niet overdraagbaar:** De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser door de waardeoverdracht van zijn pensioen aan PFZW zijn aanspraken op het garantiepensioen heeft verloren. Immers in artikel 4 van het Besluit AO/IV is het garantiepensioen afhankelijk gesteld ('niet lager dan') van het aan de militaire betrekking te ontlelen ouderdomspensioen krachtens het pensioenreglement. Het standpunt van eiser dat de waarde van het garantiepensioen niet is overgedragen, is gelet op het voorgaande niet relevant. Relevant is dat de waarde van het ouderdomspensioen geheel is overgedragen. Het is de rechtbank overigens niet gebleken dat het garantiepensioen een pensioen is in de zin van de toenmalige Pensioen- en Spaarfondsenwet (en de thans geldende Pensioenwet) waarvan de waarde kan worden overgedragen. Het garantiepensioen is immers een uitkering gebaseerd op het Besluit AO/IV en niet een pensioenregeling gebaseerd op een pensioenovereenkomst.

- **Bij ongedaanmaking waardeoverdracht geen herleving garantiepensioen:** Verweerder stelt zich voorts terecht op het standpunt dat de waardeoverdracht terug aan ABP eisers rechten op een garantiepensioen niet doen herleven, aangezien alleen de opgebouwde contante waarde van het pensioen wordt overgedragen.
  - **Geen schending informatieplicht door ABP**
-

**Wet op de medische keuringen
Uitsluitingen/carenztijden**

**Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 4 december 2018,
ECLI:NL:GHARL:2018:10561**

Rubriek:

- WMK/uitsluitingsclausule/carenztijd
- Procesrecht/status oordeel Toetsingscommissie

Samenvatting: oordeel Toetsingscommissie ingevolge het Van Leeuwen Convenant geldt niet als bindend advies zodat de verzwaarde eisen voor vernietigbaarheid van een vaststellingsovereenkomst niet gelden; benoeming deskundige om te beoordelen of het overlijden van de verzekerde binnen 1 jaar na het aangaan van de verzekering was te verwachten.

PROCESRECHT

**Rechtbank Limburg 23 mei 2018,
ECLI:NL:RBLIM:2018:9931, PJ 2018/153**

- Rubriek: procesrecht/bevoegdheid
  - Samenvatting: de vordering gegrond op onrechtmatige daad behoort op de voet van art. 216 Pensioenwet tot de bevoegdheid van de Kantonrechter indien de grondslag van de vordering een pensioenovereenkomst, uitvoeringsovereenkomst, een uitvoeringsreglement of een pensioenreglement is. Beroep op wetsgeschiedenis van art. 216 Pensioenwet.
-

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 4 juni 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:228

- Rubriek: procesrecht
- Samenvatting: onbevoegdverklaring ter zake pensioenvordering gewezen ambtenaar onder verwijzing naar toepasselijke regelgeving.
- **Annotatie:** de uitspraak lijkt op het eerste gezicht onjuist daar een gewezen ambtenaar in de toepasselijke regelgeving is gelijkgesteld met een ambtenaar tenzij in een bijzondere regeling van een uitdrukkelijke uitsluiting sprake is; van een uitdrukkelijke uitzondering van gewezen ambtenaren is in de gewraakte regeling geen sprake. Uit art. 3, lid 2 van de Landsverordening ambtenarenrechtspraak blijkt echter dat de zaak in eerste aanleg niet bij het Gerecht in Eerste Aanleg aanhangig had moeten worden gemaakt, maar bij het Gerecht in Ambtenarenzaken.

CRvB 9 januari 2018, ECLI:NL:CRVB:2019:98

- Rubriek: procesrecht/bevoegdheid
- Samenvatting: Het pensioenoverzicht waartegen appellante bezwaar heeft gemaakt en de verzoeken die appellante heeft gedaan betreffen daarom een privaatrechtelijke aangelegenheid, ter zake waarvan aan het ABP geen openbaar gezag toekomt als bedoeld in artikel 1:1, aanhef en onder b, van de Awb. Het ABP kan daarom niet als bestuursorgaan worden aangemerkt. Dit betekent dat geen sprake is van een met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit door het ABP als bedoeld in artikel 6:2 van de Awb. De rechtbank heeft zich terecht onbevoegd verklaard om van het beroep van appellante kennis te nemen. Op grond van het artikel 2.5, zesde lid, van het Procesreglement bestuursrecht rechtbanken (Niet-Kei-zaken) 2017 wordt, indien de bestuursrechter niet bevoegd is kennis te nemen van het beroepschrift geen griffierecht geheven. Is wel griffierecht betaald, dan wordt dit terugbetaald. Uit de aangevallen uitspraak blijkt niet dat de rechtbank het griffierecht aan appellante heeft terugbetaald.

Gerechtshof Den Haag 21 december 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:3677

- Rubriek: bedrijfstakpensioenfonds/aansluiting
  - Samenvatting: getuigenverhoor gelast in verband met bewijslevering ter zake aansluiting bij PMT en de verplichte fondsen in de bedrijfstak Metaal en Techniek.
-

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 5 december 2012, ECLI:NL:GHARL:2018:11239

- Rubriek:
    - procesrecht/getuigenverhoor
    - uitvoeringsovereenkomst/toeslagverlening
  - Samenvatting: verzoek tot toelating getuigenverhoor ten aanzien van veronderstelde garantie dat overrente toereikend zou zijn voor continuering toeslagverlening.
-

Gerechtshof 's-Hertogenbosch 26 maart 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1155

Rubriek:

- procesrecht/bevoegdheid bij geschil tussen pensioenfonds en administrateur in het kader van uitbesteding
- uitbesteding

Samenvatting:

- Overweging 3.5 (**oordeel Kantonrechter**)
- Overweging 3.8 (**consequenties van achterwege laten verwijzing**)
- Overweging 3.9 (**doorbreking rechtsmiddelenverbod**)
- Overweging 3.10 (**ontvankelijkheid tussentijds hoger beroep tegen ontvankelijk verklaring door Kantonrechter**):
- Overweging 3.11 (**geen doorbreking rechtsmiddelenverbod**)
- Overweging 3.12 (**verwijzing versus proceseconomie**)

Pensioenadvocaten.nl

DANK VOOR UW AANDACHT
